

Omdat ze niets hebben te doen
wordt amper nog een woord gewogen.
Zij zaniken in onfatsoen
worden door zinnigheid bedrogen.

Zij hebben snel hun oordeel klaar
wordt de mens aan 't zwaard geregen.
Versleten wordt elk woord voor waar.
Alleen de waarheid wordt verzwegen.

De grenzen worden steeds verlegd
en rijkdom aan hen zelf verzegd.
Een welwillend overschreeuwen.
Als een kind dat iets niet zint
zijn ze zichtbaar ziende blind.
Zij zijn als hongerige leeuwen.

Zij zijn als hongerige leeuwen
het oog gericht op 't kapitaal.
Nooit laten zij zich ondersneeuwen;
het weten van een goed verhaal.

De wereld wordt ontdekt bij burens.
Zij drinken van hetzelfde merk.
Van samen in het glaasje turen
wordt elk verhaal verrassend sterk.

Dan dringt er niets van buiten binnen
enkel een zichzelf ontginnen.
Zij hebben met niemand iets van doen.
Het zal voor altijd om hen draaien;
een vinger wijzen koning kraaien.
Doch wanen zich in goed fatsoen.

Doch wanen zich in goed fatsoen
bij het zien van krantenkoppen
die vet in kapitalen doen
en laten in simpelheid verstoppen.

Voor hen de dood aan criminelen
die vormen vrij een groot gevaar.
De moordenaars die 't leven stelen
de dieven met gestolen waar.

Zij worden vogelvrij verklaard
door 't arme volk dat onbezwaard
eenvoudigweg zich laat bepraten.
Zij weten niet wie wie besteelt
doch maken graag een vijandsbeeld.
Het is zich makkelijk leiden laten.